

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 652/2024-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Správneho súdu v Bratislave (pôvodne Krajského súdu v Bratislave) v konaní sp. zn. BA-1S/227/2021 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-1S/227/2021 **boli porušené** základné práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a informácie podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Správnemu súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-1S/227/2021 **prikazuje** konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadost'učinenie **1 000 eur**, ktoré je Správny súd v Bratislave **povinný** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1 ústavy postupom krajského súdu, z ktorého výkon súdництва od júna 2023 prešiel na správny súd, s tým, že správnemu súdu bude prikázané konať bez zbytočných prietáhov a jemu bude priznané finančné zadost'učinenie 4 000 eur.

II.

2. Sťažovateľ 8. júna 2021 požiadal ministerstvo vnútra podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov o sprístupnenie záverečného dokumentu z kontroly.

Jeho žiadosť ministerstvo 17. júna 2021 zamietlo a rozklad sťažovateľa proti tomuto rozhodnutiu bol zamietnutý rozhodnutím ministerstva z 30. júla 2021. Sťažovateľ proti tomu podal 2. septembra 2021 správnu žalobu, za podanie ktorej v októbri 2021 na výzvu zaplatil súdny poplatok. Ministerstvo sa k žalobe vyjadrilo v novembri 2021 a krajský súd toto vyjadrenie v ten istý mesiac doručil sťažovateľovi. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom z 5. decembra 2024.

III.

3. Sťažovateľ namieta, že vzhľadom na predmet konania, ktorým je preskúmanie rozhodnutia vo veci sprístupnenia informácie, je doba konania neprimerane dlhá. Zdôrazňuje, že netreba vykonávať dokazovanie, keďže ide len o nenáročné právne posúdenie. Podľa sťažovateľa ak zákon stanovuje lehotu na sprístupnenie informácie osem pracovných dní, no tohto práva sa musí domáhať v niekoľkoročnom súdnom konaní, je narušená sama podstata práva na informácie, keďže informácie sa s odstupom času stávajú neaktuálnymi. V súvislosti s návrhom na priznanie finančného zadosťučinenia je toho názoru, že primeraných je 1 000 eur za každý začatý rok konania.

4. Správny súd poukázal na neprimerané zaťaženie a veľký počet vecí, ktoré mu boli pridelené a zároveň bol spustený nový nápad. Keďže v súdnom oddelení veci sťažovateľa predchádzalo množstvo starších a prednostných vecí a správny súd postupoval a postupuje pri rozhodovaní vecí podľa poradia, v akom napadli na súdy, a podľa priority vecí, pričom medzi prioritné patria najmä veci podliehajúce zákonným lehotám, namietaná vec sa skôr na poradie nedostala. Dodal, že správny súd je výrazne poddimenzovaný, čo má zásadný vplyv na rýchlosť konania.

IV.

5. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Prihliada sa aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

6. Rozhodovanie vo veciach slobodného prístupu k informáciám patrí do bežnej agendy správnych súdov. Vec sťažovateľa nie je skutkovo či právne zložitá a sťažovateľ k predĺženiu konania nijak neprispel. O správnej žalobe správny súd rozhodol po viac ako troch rokoch od jej podania. Procesný postup správneho súdu nesmeroval k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa. K argumentom o zmenách v organizácii súdnictva, množstvu nerozhodnutých vecí a nedostatku sudcov je nutné uviesť, že tieto skutočnosti nemôžu byť dôvodom zmarenia ústavných práv sťažovateľov a nezbavujú štát zodpovednosti za prietahy. Účelom ústavnej sťažnosti nie je pomenovanie príčin prietáhov alebo dospieť k záveru, či majú objektívny alebo subjektívny charakter. Preto bolo podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vyslovené, že bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

7. V dôsledku postupu správneho súdu bol sťažovateľ v dlhodobej právnej neistote o tom, či majú byť poskytnuté žiadané informácie. Treba súhlasiť so sťažovateľom, že hodnota informácie je daná

včasnosťou jej poskytnutia. Preto aj rozhodnutie štátu, či už prostredníctvom orgánov exekutívy alebo súdnej moci, musí byť dosiahnuté v čase, v ktorom je hodnota informácie zachovaná. Hodnota práva na informácie však musí byť zohľadnená aj v prístupoch súdnej moci. K tomu v namietanom postupe správneho súdu nedošlo. Viac ako trojročné rozhodovanie o žalobe sťažovateľa nie je ústavne udržateľné, preto bolo podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vyslovené aj porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 26 ods. 1 ústavy.

8. Hoci správny súd o žalobe sťažovateľa rozhodol, z jeho vyjadrenia nevyplýva, že by rozsudok stranám doručil. Preto bolo správne mu súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázané, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov.

9. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovršenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (IV. ÚS 210/04). Tak je to aj v tomto prípade. Pri rozhodnutí o výške finančného zadosťučinenia bolo prihliadnuté na celkovú dĺžku konania vyše troch rokov a na to, že sťažovateľ k predĺženiu konania žiadnym spôsobom neprispel. Osobitne bolo prihliadnuté na význam konania pre sťažovateľa. Konanie sa netýkalo jeho majetkového práva, trestného obvinenia alebo správneho postihu. Takýto význam konania odôvodňuje zdržanlivejší prístup k priznaniu finančného zadosťučinenia, keďže stav právnej neistoty sa nespája s neistotou o základnom práve alebo slobode podľa druhého oddielu druhej hlavy ústavy, ale s neistotou o právo podľa tretieho oddielu druhej hlavy ústavy. Preto bolo podľa čl. 127 ods. 3 ústavy sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 1 000 eur a vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti vyhovené nebolo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. decembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu